

1,600 Rd. ere i den Grad i Nød, at man ikke vilger tilbage for at begaa det, der efter min Opfattelse ligger udenfor Forsfatningen. Det er Tingenes Stilling, som den vil blive opfattet i Befolkningen, og jeg tager ikke i Betænkning at sige til den høitagtede Regjering, at, selv om den vilde skride frem paa den Vej, som efter min Mening ikke er stemmende med Grundloven, med Embedsmænds Afstedigelse o. s. v. — dermed vil den iøvrigt kun ramme et Par Verere — føler jeg mig forvisset om, at Ingen vil lade sig binde af dette Hensyn. Hvor nu den ærede Regjering, at en saadan Tilstand er skiftet til at skabe den rette Lydighed og Gudsfrygt i Folket? Jeg tvivler deraf. Jeg tror, at en saadan Optraeden fra Regjeringens Side vilde være meget skiftet til at slaa alle Kræfter Løs, hvis Noget ellers er istand dertil. Naar det ikke kan paavises, at en Regjering er udenfor Forsfatningen, vil den jævne Almuesmand ogsaa blive staaende paa Forsfatningens Grund; men Regjeringen maa være overbevist om, at, naar Revolutionen fra oven kommer, dette Spørgsmaal, som man har talt om, saa har den kastet en lille Brand ind i vort rolige Folk, som i 25 Aar ikke har misbrugt sin Frihed, og som nu kun vil misbruge den ved at give Embedsmænd med indtil 3,200 Kroner et Lønningstillæg. I dag Revolution fra oven og imorgen fra neden; men hvorlænge har Regjeringen Kjøbenhavn i sin Magt? Den jævne Almue i Landet er tilbøjelig til alt Andet end Revolution; men en Regjering, hvis Bestaaen er afhængig af en Hovedstad, hvis Befolknings Tilbøjeligheder dog ere tvivlsomme, den staaer meget usikkert. Jeg vil nu haabe, at den høitagtede Regjering bestander sig og gjør det itide, thi det er min Overbevisning, at, hvad der foreløbig er i Veien, er den ærede Regjering selv, og, naar den kommer til den Overbevisning, maa man haabe, at dens Medlemmer som føderlandsfjænde Mænd ville vige den Plads, de beklæde. Endnu kun et Par Ord med Hensyn til Overenskomsten. Jeg har væsentlig været med til den af to Grunde. Den ene Grund er den, at disse provisoriske Tilstande, som længe have ligget i Luften, afslør jeg, og det gjør egentlig hele den store Befolkning, og jeg har netop troet, at her var en Udvei til at kunne undgaa dem, og jeg synes at det er smukt, at Mænd, der ere forskellige i deres Anskuelse, dog ere enige om at staa paa Forsfatningens Grund. Den anden Grund, jeg har havt, er den, at jeg haaber, at naar denne Storm gaar over, skal det gaa, ligesom det sker i Naturen. Det er jo ofte Tilfældet, at efter Storm og Hagelveir bliver det saa stille, at der ikke rører sig Blad paa Kvist. Noget Saadant var nu ikke engang ønskeligt i det politiske Liv; men man maa dog haabe, at rolige Forhold kunne komme til stede, og saa havde man dog ialtfald Sikkerhed for, at der ikke var stet noget af det, som efter

min Opfattelse ligger udenfor Forsfatningen. Det kan være, at Veien vil gaa gennem Oplysninger og Kampe; men at den nuværende Regjering skulde kunne seire imod $\frac{1}{6}$ af Landet, som jeg er vis paa, at vi ere Repræsentanter for, det er vist en faktisk Umulighed. Jeg har endnu kun en Opfordring til den høitagtede Indenrigsminister. Vi have hørt to Ministre, den ærede Conseilspræsident og den ærede Justitsminister, og jeg skulde slet ikke have stillet nogen Opfordring til Indenrigsministeren, dersom den ærede Conseilspræsident alene havde ført Ordet paa Regjeringens Vegne; men da denne Raad paa en Maade er afbrudt derved, at Justitsministeren ogsaa har blandet sig i Diskussionen og har givet sin Mening tilkjende, saa kunde det være meget ønskeligt at høre ogsaa den høitagtede Indenrigsminister udtale sig; thi det menes jo fra flere Sider, at han særlig skal nære, om ikke just vigtige forfatningsmæssige Anskuelser om Grundloven, saa ialtfald meget resolute Anskuelser om foreløbige Finanslove, saa at det var ønskeligt, om man ogsaa kunde faae en Udtalelse fra ham at høre.

Dinesen: I den Bemærkning, som den ærede Justitsminister igaar gjorde til mig, brugte han det Udtryk, at det var den Aarstid, da jeg pleiede at lide af forskellige Anfald i Retning af at yppe Tvist med Regjeringen. Det forholder sig rigtigt, at det nu er paa samme Aarstid som sidst; men det er ikke rigtigt af den ærede Minister at sige, at jeg lider af Anfald i Retning af at yppe Tvist med Regjeringen, om det nu end er den samme Aarstid som ifjor, da jeg var med til at gaa mod Regjeringen. Jeg vil gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa, at jeg var ikke ene deraf; vi vare en meget stor Del af Thinget, der fik et saadant Anfald, som man kaldte det paa denne Tid ifjor; men det gik dermed som med alle den Slags King, at der er ingen Virkning uden Aarsag, og Aarsagen var den, at den daværende Regjering fik Anfald i samme Retning som den nuværende nu, nemlig at svigte os her i Thinget, som havde loyalt støttet den, maaske endogsaa mere, end vi burde have gjort. Jeg vil minde om, at der ifjor blev stridt om meget vigtige Spørgsmaal, idet Pantseffekt og mange meget vigtige militære Bevillinger negtedes her ved 3die Behandling, og Lønningsspørgsmaalet fik en Stikkelse, som Regjeringen ikke kunde finde sig i. Jeg vil minde om denne Stilling. Vi, Mindretallet her i Thinget, navnlig de af os, der vare Mindretallet i Finansudvalget, havde faaet det Indtryk af den daværende Regjeringens Stilling, at den lagde en saadan Vægt paa at faae disse vigtige Spørgsmaal, i Serdeleshed Forsvarsspørgsmaalene, vedtagne, at den vilde benytte det andet Things Hjælp til at faae dem vedtagne; men da Loven kom ind i det andet Thing, forlod Regjeringen disse Spørgsmaal og